

- 3**
SZÚCS LÁSZLÓ
Gondolatok az értéktárról
- Irodalom** **4**
LŐNHÁRT MELINDA
Válaszutak; desszer(ete)t; Szakadék; (hol paranoiám van, ott...) (vers)
- 9**
TAMÁS KINCSŐ
Lila hajtű (regényrészlet) Nyolcasok; A felszerelés; Vasárnapok (próza)
- 18**
DEBRECZENY GYÖRGY
Versek Thomas Bernhard nyomán; nem esik messze (Thomas Bernhard nyomán); szemlélődés és megfigyelés (Thomas Bernhard nyomán) (vers)
- 25**
LOKODI IMRE
Milyen is egy szürke gém? (próza)
- 30**
KESZTHELYI GYÖRGY
Akasztott kabát; Arculatok háza; Korcs társulat; Borostás letargia (-N-); A zarándok (vers)
- 35**
SZOMBATI ISTVÁN
Rajzok, életképek – Táskák a sarokban; Vágyaink gödrében (próza)
- Művészet** **38**
SZILÁGYI ALADÁR
A Damó-gravitáció rejtelmek
- Kultúra** **52**
A mese mindenkinek ott érinti meg a lelkét, ahol szüksége van rá – Tóth Tünde rendezőt kérdezte Tóth Hajnal
- 58**
Egy mosolyban lehet derű, elfogadás és fricska – Szabó T. Annával beszélgetett Tóth Hajnal

A CÍMLAPON: Mese a lét adja játékról c. sorozat, 2009, színes tinta, kollázs, papír, 70 × 50 cm

A Várad folyóirat működését a Bihar Megyei Tanács biztosítja

- 60**
PÉTER I. ZOLTÁN
Egy Ady-vers születésének előzménye

- 70**
FRIED NOÉMI LÚJZA
Tervasztalon a kultúra (idei kulturális programokról)

- Társadalom** **70**
PÉTER I. ZOLTÁN
Nagyvárad kertvárosa (helytörténet)

- 76**
ALFÖLDI IMRE
Tejfoggal kőbe (2.) – Regényes önéletrajzi krónika apámról s magamról (1924–1947)

- 81**
FRIED NOÉMI LÚJZA
A szabadulás után sem könnyű (riport)

- Kritika** **86**
BIRÓ ÁRPÁD LEVENTE
„Ahogy mesélni könnyebb” (Vida Gábor Egy dadogás története c. kötetéről)

- 88**
SALL LÁSZLÓ
Lelkünk rá (Király Kinga Júlia Apa Szarajevóba ment c. regényéről)

- 90**
SIMON JUDIT
Madarat táncáról (a Nagyvárad Táncegyüttes Senki madara c. produkciójáról)

- 93**
NAGY ORSOLYA
Senki nem ártatlan, senki nem gonosz – Martin McDonagh: Három óriásplakát Ebbing határában

- Törzsasztal** **96**
KRUSOVSKY DÉNES
Engem az irodalom teljessége érdekel

A HÁTSÓ BORÍTÓN: Mese a lét adja játékról c. sorozat, 2009, színes tinta, kollázs, papír, 50 × 70 cm

Támogatónk a Communitas Alapítvány

SZÚCS LÁSZLÓ Gondolatok az értéktárról

Néhány nappal e lapszámunk zárása előtt alakult meg a Bihar megyei Értéktár Bizottság, a különböző szintű, hierarchikusan szerveződő értékgyűjtő testületek egyikeként. Ezek a bizottságok igazából úgy működnek, mint a különböző ligákba szervezett labdarúgó-bajnokságok, hiszen a helyi, megyei értékek közül kiemelkedő jelöltek érhetik el a tájegységi, majd a külhoni nemzetrészi, esetünkben az erdélyi szintet, s válhatnak az adott értékek az elit klub tagjaként hungarikummá. (Egyelőre az egyetlen ilyen példa Torockó épített öröksége – méltán.)

Amint a váradi értéktár bizottság alapító találkozásán elhangzott – ahol jó félszáznyian képviseltek különböző intézményeket, önkormányzatokat, szakmai és civil közösségeket a Partiumi Keresztény Egyetem egyik előadótermében –, a most formálisan létrejövő értékkereső igazából nem jelent újdonságot, hiszen a maguk szakterületén a megjelenetek közül jó páran évek, évtizedek óta dolgoznak különböző jellegű eszmei vagy kézzelfogható értékek – mint a Nagyvárad esetében különösen fontos épített örökség – ismertebbé tételéért, tudatosításáért rendezvények, kiadványok, emléklek hagyása által.

Ami a megnevezendő értékek sokféleségét illeti, ez némi kockázattal is jár, hiszen könnyen eshetnek, eshetünk abba a hibába, hogy össze nem mérhető, ezért igazán össze nem is mérendő értékeket helyezünk ugyanarra a polcra, mond-

juk, egy korszakos művészi életművét valamely egytáléttal. A másik gyakori eset, hogy azt gondoljuk: ami régi, az máris magától értetődően értékes – pedig legfeljebb csak érdekes –, s ami múlt, az csak dicső lehet, ezért az aranykönyv lapjaira illesztendő. Ezzel párhuzamosan nem kevesen hajlamosak legyinteni a ma teremtett értékekre. Ezért is túlzó az értéktárakkal kapcsolatban a múlt emlegetésének túlsúlya, különösen akkor, ha az is cél, hogy a fiatalok érdeklődését is felkeltse ez a kezdeményezés, s hogy senki ne kötelező feladatként tekintsen a részvételre.

A lényeg tehát, hogy bihari értékeink felmutatásakor ne féljünk jelenükre is ugyanolyan büszkén gondolni, mint múltunkra. Igaz, ennek az is a feltétele, hogy ismerjük is azokat az értékeket, amelyek itt és most jönnek létre. Még akkor is, ha tudjuk, az érték időtállóságához a Körösön is sok víznek kell lefolynia.